

sig til Eksamen. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i disse Dage er udkommen en Fortegnelse over de eksaminerede Lærere og Lærerinder, som have indstillet sig til den sidst afholdte Eksamen, og denne udviser, at af de privat dimitterede Eksaminander har der af mandlige indstillet sig 106, men heraf have kun 30 bestaaet, og af dem kun 6 med første Karakter; 76 ere enten udeblevne, have forladt Eksamen eller ere faldne igennem. For de kvindelige Eksaminanders Vedkommende har der indneget sig en Fejl, idet der i Stedet for 36 vistnok skal staa 43, og heraf er der bestaaet 28 og 15 faldne igennem. Jeg tror, at disse Tal tilstrækkelig vise — jeg vil tilføje, at Udfaldet af denne Eksamen har været heldigere end de foregaaende — hvor stort et Antal af aldeles umodne Eksaminander og Eksaminandinder, dog fortrinsvis af de første, der indstille sig til Eksamen, og jeg tror derfor ogsaa, der vil være Grund til at forlange den Garant, at der skulde være en Mand, der kan paatage sig Ansvaret for, at vedkommende indstiller sig til Eksamen, ved at erklære, at han kender vedkommende saaledes, at han tør anbefale ham til at saa Tilladelse til at indstille sig til Prøven. Ved Studentereksamen har enhver akademisk Borger Ret til at dimittere, og det følger af sig selv, at her ved Lærer- og Lærerindeeksamen maatte den nu eksisterende Ret udvides betydeligt; thi det er en Selvfølge, at ogsaa enhver eksamineret Lærer og Lærerinde da maatte have Ret til at dimittere til Eksamen.

Th. Nielsen: Mindretallet har været uenigt med Flertallet om at fremme denne Sag i den foreliggende Form, og jeg skal nu kortelig gøre Rede for, hvorfor Mindretallet ikke har kunnet være med dertil. Det fremhæves i Motiverne til Lovforslaget, at der bliver ikke gjort nær saa meget for Lærerindernes Uddannelse som for Lærernes, og det er fuldstændigt rigtigt, naar man ser hen til, at der er 4 Statsseminarier for Mænd og slet ingen Kvindefeminarier, og naar man fremdeles ser hen til, at Læreruddannelsen koster Staten, ikke som der staa i Betænkningen 100,000 Kr., thi det er en Fejl fra Mindretallets Side, men ca. 90,000 Kr. Den Sum, der staa anført paa Finansloven, er

ganske vist over 100,000, ja endog 133,000 Kr., men der gaar 28 eller 29,000 Kr. fra til Eksamenkommissionen, ligesom der ogsaa gaar noget til Kirkers Vedligeholdelse, til Højskolerne og til Kvindefeminariet i Horsens; disse Penge kunne derfor ikke regnes Statsseminarierne til Last, i ethvert Fald kan kun en Del af, hvad der vedrører Eksamenkommissionen, regnes disse til Last. Altsaa Uddannelsen paa Statsseminarierne koster noget som ca. 90,000 Kr., og i Modsetning dertil koster Kvindernes Uddannelse Staten kun 15,000. Dette Forhold kan imidlertid let ændres, hvad ogsaa Mindretallet har tilbudt at være med til, nemlig derved, at man tager et af Statsseminarierne til Lærerindernes Uddannelse. Flertallet siger, at det er forvisset om, at hele Tinget, og om ikke hele Tinget saa dog det overvejende Flertal, er enigt med det i, at man ikke vil gaa ind paa at indstrænke de nuværende Seminariers Tal; hvorfor man ikke vil det, ser jeg ikke; tværtimod synes jeg, at de faktiskste Forhold egentlig kunde opfordre til at gaa den Vej, Mindretallet foreslaar. Jeg skal saaledes oplyse paa, at Statsseminarierne ere, saa vidt jeg ved, indrettede saaledes, at de kunne tage mindst 30 Elever i Klassen og altsaa kunne dimittere mindst 30 aarlig, ja der har været Tider, da der har været dimitteret flere, endogsaa henved 40 om Aaret fra enkelte Seminarier, saa at der altsaa ikke er noget i Vejen for, at der fra 3 Statsseminarier kan dimitteres mindst 90, ja maaske endogsaa 100 Elever. Nu have vi imidlertid 4 Statsseminarier, og naar vi ville se paa, hvor mange de have dimitteret, hvorledes stiller Forholdet sig da? Det kan kun lidt nytte, at vi have Bygningerne staaende og Apparater til Stede, naar vedkommende Seminarium ikke besøges, og det kan vel heller ikke nægtes, at enkelte, eller i det mindste et af dem ligger ueheldigt. Jeg skal oplyse, at i Aar er der fra Statsseminarierne kun dimitteret 58, altsaa ikke en Gang det Antal, som 3 kunde paatage sig; ganske vist ere 9 forulykkede, saa at det er 67, der have været oppe til Eksamen, men de 3 Seminarier kunde, som jeg oplyste for, maagelig dimittere 90. Denne Afgangen i Dittendernes Antal indstrænker sig ikke til et enkelt Aar, den har vist sig gennem en Aarrække. 3 Fjor dimitteredes der kun 59, og